

अनुद्वेगेन श्रोतव्यतामाह यद्विषयामेधासंसारं हरति तस्य हरेर्लीलायद्वा इयमिति तम आदिसर्गरूपारजोभाज इति ब्रह्मरूपस्येत्यर्थः अस्मिन्पक्षे
अबुद्धिकृत इति प्रथमांतम् अनवधानकृत इत्यर्थः मुखमिव प्रथमंकृतो मुख्यः सर्गः तस्थुषां स्थावराणाम् ॥ १८ ॥ षड्विधत्वमेवाह ये पुष्पं विना
फलं तिते वनस्पतयः ओषधयः फलपाकांताः लताः आरोहणापेक्षाः त्वक्सारवेण्वादयः लताएव काठिन्येन आरोहणाऽनपेक्षा वीरुधः ये पुष्पैः
फलं तिते द्रुमाः तेषां साधारणं लक्षणमाह ऊर्ध्वं स्रोतः आहारसंचारो येषाम् तमः प्राया अव्यक्तचैतन्याः अंतःस्पर्शाः स्पर्शमेव जानंति नान्यत् तद
प्यंतरे वनबहिः विशेषिणः अव्यवस्थितपरिणामाद्यनेकभेदवन्तः ॥ १९ ॥ तिर्यक् स्रोतसां सर्गमाह तिरश्चामितिसचाष्टाविंशतिभेदः तिरश्चां ल

रजोभाजो भगवतो लीलेयं हरिमेधसः ॥ सप्तमो मुख्यसर्गस्तु षड्विधस्तस्थुषांचयः ॥ १८ ॥ वनस्पत्योषधिलतात्व
क्सारवीरुधो द्रुमाः ॥ उत्स्रोतसस्तमः प्राया अंतस्पर्शा विशेषिणः ॥ १९ ॥ तिरश्चामष्टमः सर्गः सोऽष्टाविंशति
धोमतः ॥ अविदो भूरितमसो घ्राणज्ञा हृद्यवेदिनः ॥ २० ॥ गौरजो महिषः कृष्णः सूकरो गवयोरुरुः ॥ द्विशफाः
पशवश्चेमे अविष्टश्च सत्तम ॥ २१ ॥ खरोऽश्वोऽश्वतरो गौरः शरभश्च मरीयथा ॥ एते चैकशफाः क्षत्तः शृणुपं
चनखान्पशून् ॥ २२ ॥ श्वास्तृगालो वृको व्याघ्रो मार्जारः शशः शल्लुकौ ॥ सिंहः कपिर्गजः कूर्मो गोधा च मकराद
यः ॥ २३ ॥ कंकगृध्रवटश्चेन भासभल्लुकवर्हिणः ॥ हंससारसचक्राद्वका कोलूकादयः खगाः ॥ २४ ॥ अर्वाक्
स्रोतस्तु नवमः क्षत्तरेकविधो नृणाम् ॥ रजोऽधिकाः कर्मपरादुःखे च सुखमानिनः ॥ २५ ॥

क्षणम् अविदः श्वस्तनादिज्ञानशून्याः भूरितमसः आहारादिमात्रनिष्ठाः घ्राणेनैवेष्टमर्थं जानंति हृदि अवेदिनः दीर्घानुसंधानशून्याः तथा च श्रुतिः अ
थे तरेषां पशूनामशनापिपासे एवाभिविज्ञानं न विज्ञातं वदंति न विज्ञातं पश्यंति न विदुः श्वस्तनं न लोका लोकाविति ॥ २० ॥ अष्टाविंशतिभेदानेवाह गवा
दय उष्ट्रांताः द्विशफा द्विखुरानव ॥ २१ ॥ खरादय एकशफाः षट् ॥ २२ ॥ श्वादयो गोधाऽताः पंचनखाद्वादश एव मेते भूचराः सप्तविंशतिः मकरादयो
जलचराः ॥ २३ ॥ कंकादयः खगाः अभूचरत्वेनैकीकृत्य गृहीताः तदेवमष्टाविंशतिभेदा भवंति तेषु कृष्णरुगौरामृगविशेषाः अन्येषामपि तिर्यक्
प्राणिनां यथायथमेतेष्वेवांतर्भावः ॥ २४ ॥ अध आहारसंचारो यस्य सोऽर्वाक् स्रोताः जहस्वमार्षम् नृणां सर्गः नृणां लक्षणम् रज अधिकं येषु ते ॥ २५ ॥